

פרק ל"ז

הִיָּתָה עָלַי יַד־יְהוָה וַיּוֹצֵאֲנִי בְרוּחַ יְהוָה וַיְנִיחֵנִי בְּתוֹךְ
הַבְּקָעָה וְהִיא מְלֵאָה עֲצָמוֹת: ² וְהֶעֱבִירָנִי עֲלֵיהֶם סָבִיב סָבִיב
וְהִנֵּה רַבּוֹת מְאֹד עַל־פְּנֵי הַבְּקָעָה וְהִנֵּה יְבִשׁוֹת מְאֹד: ³ וַיֹּאמֶר
אֵלַי בְּוֹאֲדָם הַתְּחִינָה הַעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וְאָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אֲתָה
יָדָעְתָּ: ⁴ וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנְבֵּא עַל־הַעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וְאָמַרְתְּ אֲלֵיהֶם
הַעֲצָמוֹת הַיְבִשׁוֹת שְׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה: ⁵ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
לְעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה הִנֵּה אֲנִי מְבִיא בְּכֶם רוּחַ וְחַיִּיתֶם: ⁶ וְנָתַתִּי
עֲלֵיכֶם גִּידִים וְהֶעֱלֵתִי עֲלֵיכֶם בְּשָׂר וְקָרַמְתִּי עֲלֵיכֶם עוֹר
וְנָתַתִּי בְּכֶם רוּחַ וְחַיִּיתֶם וַיִּדְעַתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה: ⁷ וַנְּבִאֲתִי
כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי וַיְהִי־קוֹל כֹּה־נֹבֵאִי וְהִנֵּה־רָעַשׁ וַתִּקְרְבוּ עֲצָמוֹת
עֶצֶם אֶל־עֶצְמוֹ: ⁸ וַרְאִיתִי וְהִנֵּה־עֲלֵיהֶם גִּידִים וּבְשָׂר עָלָה
וַיִּקְרַם עֲלֵיהֶם עוֹר מְלֻמָּעָלָה וְרוּחַ אֵין בָּהֶם: ⁹ וַיֹּאמֶר אֵלַי
הִנְבֵּא אֶל־הָרוּחַ הַנְּבִא בְּוֹאֲדָם וְאָמַרְתְּ אֶל־הָרוּחַ כֹּה־אָמַר
אֲדֹנָי יְהוִה מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בְּאֵי הָרוּחַ וּפְחִי בַּהֲרוּגִים הָאֵלֶּה
וַיַּחֲיוּ: ¹⁰ וְהִנְבִּאתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי וַתְּבוֹא בָהֶם הָרוּחַ וַיַּחֲיוּ
וַיַּעֲמֵדוּ עַל־רַגְלֵיהֶם חֵל גָּדוֹל מְאֹד־מְאֹד: ¹¹ וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּוֹאֲ
אֲדָם הַעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל הִמָּה הִנֵּה אֲמַרִים יְבִשׁוּ
עֲצָמוֹתֵינוּ וְאֲבָדָה תִּקְוַתֵנוּ וַנְּגַרְנוּ לָנוּ: ¹² לָכֵן הִנְבֵּא וְאָמַרְתְּ
אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה אֲנִי פֹתַח אֶת־קְבֻרוֹתֵיכֶם
וְהֶעֱלִיתִי אֶתְכֶם מִקְבְּרוֹתֵיכֶם עִמִּי וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל־אֲדַמַּת
יִשְׂרָאֵל: ¹³ וַיִּדְעַתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּפִתְחֵי אֶת־קְבֻרוֹתֵיכֶם
וּבְהֶעֱלוֹתִי אֶתְכֶם מִקְבְּרוֹתֵיכֶם עִמִּי: ¹⁴ וְנָתַתִּי רוּחִי בְּכֶם
וְחַיִּיתֶם וְהִנַּחְתִּי אֶתְכֶם עַל־אֲדַמַּתְכֶם וַיִּדְעַתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה
דְּבַרְתִּי וַעֲשִׂיתִי נְאֻם־יְהוָה:

¹⁵ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: ¹⁶ וְאֲתָה בְּוֹאֲדָם קַח־לְךָ עֵץ
אֶחָד וּכְתֹב עָלָיו לַיהוָה וּלְבָנֵי יִשְׂרָאֵל חֲבְרוּ וּלְקַח עֵץ אֶחָד
וּכְתֹב עָלָיו לְיוֹסֵף עֵץ אֶפְרַיִם וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל חֲבְרוּ: ¹⁷

¹ Spoczęła na mnie ręka Pana; i wyprowadził mnie w swoim duchu, i postawił mnie w środku doliny, która była pełna kości. ² I kazał mi przejść dokoła nich, a oto było ich bardzo dużo w tej dolinie i były zupełnie wyschłe. ³ I rzekł do mnie: Synu człowieczy, czy ożyją te kości? I odpowiedziałem: Wszzechmocny Panie, Ty wiesz. ⁴ I rzekł do mnie: Prorokuj nad tymi kośćmi i powiedz do nich: Kości wyschłe! Słuchajcie słowa Pana! ⁵ Tak mówi Wszzechmocny Pan do tych kości: Oto Ja wprowadzę do was ożywcze tchnienie i ożyjecie. ⁶ I dam wam ścięgna, i sprawię, że obrośnięcie ciałem, i powlokę was skórą, i dam wam moje ożywcze tchnienie, i ożyjecie, i poznacie, że Ja jestem Pan. ⁷ Prorokowałem więc, jak mi nakazano. A gdy prorokowałem, rozległ się głos, a oto powstał szum; i zbliżyły się kości, jedna kość do drugiej. ⁸ I spojrzałem: a oto pojawiły się na nich ścięgna i porosto ciało; i skóra powlokła je po wierzchu, ale ożywczego tchnienia w nich nie było. ⁹ I rzekł do mnie: Prorokuj do ożywczego tchnienia, synu człowieczy, i powiedz ożywczemu tchnieniu: Tak mówi Wszzechmocny Pan: Przyjdź, ożywcze tchnienie, z czterech stron i tchnij na tych zabitych, a ożyją. ¹⁰ I prorokowałem, jak mi nakazano. Wtem wstąpiło w nich ożywcze tchnienie i ożyli, i stanęli na nogach – rzesza bardzo wielka. ¹¹ I rzekł do mnie: Synu człowieczy, te kości – to cały dom izraelski. Oto mówią oni: Uschły nasze kości, rozwiąta się nasza nadzieja, zginęliśmy. ¹² Prorokuj więc i powiedz im: Tak mówi Wszzechmocny Pan: Oto Ja otworzę wasze groby i wyprowadzę was z waszych grobów, ludu mój, i wprowadzę was do ziemi izraelskiej. ¹³ I poznacie, że Ja jestem Pan, gdy otworzę wasze groby i wyprowadzę was z waszych grobów, ludu mój. ¹⁴ I tchnę w was moje ożywcze tchnienie, i ożyjecie; i osadzę was w waszej ziemi, i poznacie, że Ja, Pan, to powiedziałem i wykonam – mówi Pan.

¹⁵ I doszło mnie słowo Pana tej treści: ¹⁶ A ty, synu człowieczy, weź sobie kawałek drewna i napisz na nim: Należy do Judy i synów izraelskich, jego bratnich plemion. Weź także drugi kawałek drewna i napisz na nim: Należy do Józefa, drewno

וְקָרַב אֹתָם אֶחָד אֶל־אֶחָד לֵךְ לְעֵץ אֶחָד וְהָיוּ לְאַחַד־בְּיָדָהּ:
18 וְכֹאֲשֶׁר יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ בְּנֵי עַמֶּךָ לֵאמֹר הֲלוֹא־תִגִּיד לָנוּ מָה־
אֵלֶּה לָּךְ: 19 דַּבֵּר אֲלֵהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה אָנִי לְקַח
אֶת־עֵץ יוֹסֵף אֲשֶׁר בְּיַד־אֶפְרַיִם וְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל חִבְרוּ וְנָתַתִּי
אוֹתָם עָלָיו אֶת־עֵץ יְהוּדָה וְעָשִׂיתֶם לְעֵץ אֶחָד וְהָיוּ אֶחָד
בְּיָדָי: 20 וְהָיוּ הַעֲצִים אֲשֶׁר־תִּכְתֹּב עָלֵיהֶם בְּיָדְךָ לְעֵינֵיהֶם: 21
וְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה אָנִי לְקַח אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִבֵּין הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִלְכוּ־שָׁם וְקִבַּצְתִּי אֹתָם מִסָּבִיב
וְהִבֵּאתִי אוֹתָם אֶל־אֲדָמָתָם: 22 וְעָשִׂיתִי אֹתָם לְגוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ
בְּהָרֵי יִשְׂרָאֵל וּמְלֶךְ אֶחָד יִהְיֶה לְכֻלָּם לְמֶלֶךְ וְלֹא יִהְיֶה־
[יְהוִי־] עוֹד לְשְׁנַיִם גּוֹיִם וְלֹא יִחַצּוּ עוֹד לְשִׁתֵּי מַמְלָכוֹת עוֹד: 23
וְלֹא יִטְמְאוּ עוֹד בְּגִלּוּלֵיהֶם וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם וּבְכָל פְּשָׁעֵיהֶם
וְהוֹשַׁעְתִּי אֹתָם מִכָּל מוֹשְׁבֹתֵיהֶם אֲשֶׁר חָטְאוּ בָהֶם וְטַהַרְתִּי
אוֹתָם וְהָיוּ־לִי לְעָם וְאָנִי אֶהְיֶה לָהֶם לְאֱלֹהִים: 24 וְעַבְדֵי דָוִד
מְלֶךְ עָלֵיהֶם וְרוּעֵה אֶחָד יִהְיֶה לְכֻלָּם וּבְמִשְׁפָּטֵי יִלְכוּ וְחֻקוֹתֵי
יִשְׁמְרוּ וְעָשׂוּ אוֹתָם: 25 וְיָשׁוּבוּ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְעַבְדֵי
לְיַעֲקֹב אֲשֶׁר יָשׁוּבוּ־בָהּ אֲבוֹתֵיכֶם וְיָשׁוּבוּ עָלֶיהָ הַמָּה וּבְנֵיהֶם
וּבְנֵי בְנֵיהֶם עַד־עוֹלָם וְדָוִד עַבְדִּי נָשִׂיא לָהֶם לְעוֹלָם: 26 וְכָרַתִּי
לָהֶם בְּרִית שְׁלוֹם בְּרִית עוֹלָם יִהְיֶה אוֹתָם וְנָתַתִּים וְהָרַפְתִּי
אוֹתָם וְנָתַתִּי אֶת־מְקַדְשֵׁי בְּתוֹכָם לְעוֹלָם: 27 וְהָיָה מִשְׁכַּנִּי
עָלֵיהֶם וְהָיִיתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים וְהָמָּה יְהוִי־לִי לְעָם: 28 וְיָדְעוּ
הַגּוֹיִם כִּי אָנִי יְהוָה מְקַדֵּשׁ אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּהִיּוֹת מְקַדְשֵׁי בְּתוֹכָם
לְעוֹלָם:

Efraima, i całego domu izraelskiego, jego bratnich plemion. 17
Potem złóż razem obydwie drewna w jeden kawałek, aby
stanowiły jedno w twoim ręku. 18 A gdy potem twoi rodacy
odezwą się do ciebie tymi słowami: Czy nie wyjaśnisz nam, co przez
tu rozumiesz? 19 Wtedy powiedz im: Tak mówi Wszechmocny Pan:
Oto Ja biorę drewno Józefa, które jest w ręku Efraima i jego
bratnich plemion izraelskich, i przykładam je do drewna Judy, i
uczynię z nich jeden kawałek, tak że w moim ręku będą stanowić
jedno. 20 Obydwie kawałki drewna, na których umieścisz napis,
będą na ich oczach w twoim ręku. 21 Potem powiedz im: Tak mówi
Wszechmocny Pan: Oto Ja zbiorę synów izraelskich spośród
narodów, do których przybyli, i zgromadzę ich zewsząd, i
przyprawdę ich do ich ziemi. 22 I uczynię z nich jeden naród w
tej ziemi na górach izraelskich, i jeden król będzie panował nad
nimi wszystkimi, i już nie będą dwoma narodami, i już się nie
rozdzieli na dwa królestwa. 23 I już się nie skalają swoimi
bałwanami i swoimi obrzydliwościami, i żadnymi swoimi
występkami. Wybawię ich z wszystkich ich odstępstw, przez które
zgrzeszyli, i oczyszczę ich; i będą moim ludem, a Ja będę ich
Bogiem. 24 A sługa mój, Dawid, będzie ich królem; wszyscy oni
będą mieć jednego pasterza; będą postępować według moich
praw, będą przestrzegać moich przykazań i wykonywać je. 25 I
będą mieszkać w ziemi, którą dałem mojemu słudze Jakubowi, w
której mieszkali ich ojcowie; będą w niej mieszkać zarówno oni,
jak i ich synowie i wnuki po wszystkie czasy, a sługa mój, Dawid,
będzie ich księciem na wieki. 26 I zawrę z nimi przymierze pokoju,
będzie to przymierze wieczne z nimi. Okażę im łaskę, rozmnożę
ich i postawię swoją świątynię wśród nich na wieki. 27 I będę
wśród nich mieszkał; będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem. 28
I poznają narody, że Ja jestem Pan, który uświęcam Izraela, gdy
moja świątynia będzie wśród nich na wieki.